

Sygn. akt I C 226/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2017r.

Sąd Rejonowy w Ostrzeszowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Wierzba-Golicka
Protokolant:	Stażysta Kalina Rzepecka-Tomczyk

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2017 r. w Ostrzeszowie,

na rozprawie

sprawy z powództwa K. J.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki K. J. kwotę 6300,- (sześć tysięcy trzysta) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 15 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki K. J. kwotę 250,- (dwieście pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie kwotę 480,69 (czterysta osiemdziesiąt złotych 69/100), tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

V. nakazuje pobrać od powódki K. J. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie kwotę 168,19 (sto sześćdziesiąt osiem złotych 19/100), tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

/-/ Małgorzata Wierzba-Golicka

Sygn. akt I C 226/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 8 marca 2017r.

Powódka K. J. wniosła pozew przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. domagając się zasądzenia od pozwanego kwoty 11500,- złotych tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Uzasadniając swoje żądanie powódka podała, że w dniu 22 sierpnia 2011r. doszło do wypadku drogowego, w którym odniosła liczne obrażenia ciała. Za doznaną w wyniku wypadku krzywdę powódka domaga się zadośćuczynienia.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

Pozwany wskazał, iż powódka otrzymała kwotę 18000,- złotych tytułem zadośćuczynienia, dlatego dalsze jej roszczenia z tego tytułu są nieuzasadnione. Ponadto pozwany podniósł, iż powódka przyczyniła się do powstania wypadku, dlatego też należne na jej rzecz zadośćuczynienie zostało pomniejszone o stopień przyczynienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 22 sierpnia 2011r. G. W. naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym i przyczynił się do wypadku drogowego, w ten sposób, że kierując ciągnikiem siodłowym marki I. poruszał się z niedozwolona prędkością, w wyniku czego nie zatrzymał pojazdu i zderzył się z rowerzystką, która nie ustąpiła mu pierwszeństwa przejazdu. Kierująca rowerem powódka K. J. w wyniku wypadku odniosła obrażenia ciała.

Dowód: wyrok z dnia 30 listopada 2012r. w sprawie II K 347/12.

Właściciel pojazdu marki I. związany był z pozwanym umową obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Dowód: okoliczności niesporne.

Po wypadku powódka została przewieziona do szpitala, gdzie przebywała przez okres 6 dni. Następnie powódka w ramach terapii uczęszczała na wizyty neurologa oraz psychologa. Powódka po wyjściu ze szpitala odczuwała silne dolegliwości bólowe i potrzebowała pomocy przy wykonywaniu nawet najprostszych czynności, dlatego korzystała z pomocy rodziny i koleżanek.

Dowód: karta informacyjna z leczenia szpitalnego k. 37 akt, zeznania świadka B. J. e-protokół rozprawy z dnia 23 września 2015r. - 00:06:09-00:21:47 płyta CD k. 69, przesłuchanie powódki e-protokół rozprawy z dnia 8 marca 2017r. - 00:03:01-00:15:55 płyta CD k. 112.

Powódka w następstwie wypadku z dnia 22 sierpnia 2012r. doznała urazu głowy ze wstrząśnieniem mózgu, złamania nosa, ran tłuczonych okolicy stawów łokciowych i kolanowego lewego. Biegły ortopeda określił trwałe uszczerbek na zdrowiu powódki na 6%. Ponadto wskazał, iż ewentualna korekcja blizn po wypadku może nastąpić jedynie w drodze operacji. Brak jest jednak pewność co do efektów ewentualnych zabiegów mających na celu usunięcie blizn.

Dowód: karta informacyjna z leczenia szpitalnego k. 10 akt, opinia biegłego ortopedy k. 86-89.

Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego ustalił zadośćuczynienie należne powódce na kwotę (...),- złotych, która została pomniejszona o 30%, z uwagi na przyczynienie się powódki do powstania szkody. Powódce wypłacono zatem tytułem zadośćuczynienia kwotę (...),- złotych.

Dowód: akta szkody.

Powyższy stan faktyczny, który był częściowo niesporny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych przez strony w niniejszym postępowaniu, zeznań świadka B. J., przesłuchania powódki, opinii biegłego M. J., akt szkody oraz dokumentów znajdujących się w aktach postępowania karnego II K 347/12.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Zgodnie z art. 445 § 1 kc w związku z art. 444 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Określając wysokość zadośćuczynienia sąd powinien wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, zwłaszcza okres trwania cierpień fizycznych i psychicznych, ich nasilenie, liczbę i czasokres pobytów w szpitalach, liczbę i stopień inwazyjności ewentualnych zabiegów medycznych, nasilenie i czas trwania ewentualnych dolegliwości bólowych, a nadto trwałość skutków czynu niedozwolonego, wpływ na dotychczasowe życie poszkodowanego, ogólną sprawność fizyczną i psychiczną poszkodowanego oraz prognozy poszkodowanego na przyszłość. Zadośćuczynienie ma przede wszystkim charakter kompensacyjny, stąd jego wysokość musi przedstawiać realną, ekonomicznie odczuwalną wartość, jednocześnie nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy i powinna być utrzymana w rozsądnych granicach (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 2013r. w sprawie I CSK 667/12 oraz z dnia 22 kwietnia 1985r. w sprawie II CR 94/85).

Powódka w wyniku wypadku doznała obrażeń ciała, które wiązały się z dolegliwościami bólowymi oraz koniecznością najpierw leczenia szpitalnego, a następnie terapii neurologicznej oraz psychologicznej. Biegły ortopeda ustalił trwały uszczerbek na zdrowiu powódki na 6%. Ponadto powódka będąca młodą kobietą została oszpecona przez liczne blizny, a brak jest gwarancji, że ewentualne operacje plastyczne umożliwią ich usunięcie. W ocenie Sądu żądana przez powódkę kwota zadośćuczynienia jest jednak zbyt wysoka i nieadekwatna do poniesionej przez nią krzywdy. W ocenie Sądu adekwatna jest kwota 24000,- złotych zadośćuczynienia.

Należne powódce zadośćuczynienie powinno jednak uwzględniać stopień przyczynienia się powódki do zaistnienia szkody (art. 362 kc). W tym zakresie Sąd mając na względzie fakt, iż to powódka nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu uznał za prawidłowy stopień przyczynienia się ustalony przez ubezpieczyciela w toku postępowania likwidacyjnego i również obniżył należne powódce zadośćuczynienie o 30%. Dlatego też zadośćuczynienie należne powódce zostało ustalone na kwotę 16800,- złotych. Uwzględniając kwotę zadośćuczynienia wypłaconą przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego (10500,- złotych) Sąd zasądził na rzecz powódki kwotę 6300,- złotych.

Sąd w punkcie 2 sentencji wyroku oddalił powództwo w zakresie przekraczającym zasądzoną kwotę uznając, że pozostała kwota żądanego zadośćuczynienia byłaby zbyt wygórowana i nie adekwatna do stopnia pokrzywdzenia powódki.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 100 § 1 kpc obciążając kosztami postępowania strony w częściach równych. Sąd ustalił, iż każda ze stron poniesie we własnym zakresie koszty zastępstwa procesowego, a pozwany zwróci powódce połowę uiszczoną przez nią zaliczki na poczet opinii biegłego, to jest kwotę 250,- złotych.

Strony obciążono również w częściach równych kosztami sądowymi, na które składają się opłata sądowa w kwocie 575,- złotych oraz nieuiszczona część wynagrodzenia biegłego w kwocie 386,39 złotych. Połowa z sumy podanych kwot to 480,69 złotych i taką też kwotę nakazano pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie.

Powódka została zwolniona od opłaty sądowej ponad kwotę 300,- złotych powinna zatem uiścić tytułem opłaty sądowej kwotę 275,- złotych oraz połowę nieuiszczoną część kosztów wynagrodzenia biegłego (193,19 złotych). Powódka dotychczas uiściła opłatę sądową w kwocie 300,- złotych, dlatego też nakazano od niej pobrać kwotę 168,19 złotych.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

/-/ Małgorzata Wierzba-Golicka